

Miért ilyen hosszú kutyám füle?

Írta: Mediana Stan

Illusztrálta: Moldovan George

Fordította: Nemes Csilla

-Látod mi történt? – mondta a barátnőm, Coco. Mindig mondtam neked, hogy ne hagyd a kutyát a macskával, de nem hallgattál rám!

-Dehát nem hagytam őket együtt, hisz mielőtt elindultam volna dolgozni, még mindketten a saját helyükön voltak, csak hát...

Foltos a saját házában van, az udvar közepén, éjjel – nappal, legtöbbször láncra verve őrzi az udvart. Csak télvíz idején ülhet idebent a konyha melletti folyosón, a bélelt kosárban.

Képzeld! Esik, hideg van, és a kávébarna, feketefülű, kékszemű macska épp jődögél elő a kertből, a rövid kirándulásból, amit csak azért ejtett meg, hogy friss levegőt szippantson magába, és megszimatolgassa a lehullt leveleket. Jön, megtapogatja mellső lábaival a köveket, mintha azt latolgatná, hogy azok elég érdeemesek – e arra, hogy ő a bársonyos lábaival esetleg rájuk lépjen, de közben még arra is van ideje, hogy kihívóan a kutyát nézze, aki a láncában vergődik. Elsétál előtte, aztán hátat fordít neki, ritmikus mozgatja a magasba tartott farkát és a bejárat fele tart, fejével megböki az ajtó-

ba vágott kis benyíló.

Néha a gazdasszony (azaz én) a kutyának is megengedi, hogy bemenjen, hogy körberohanja legalább egyszer a lakást. Ilyenkor a kutya gyakran látja a macskát a gazdáék nagy, kényelmes ágyában pihenni, és megugatja.

Egy napon, amikor a gazdáék nem voltak odahaza, a macska meg elnyúlva aludt a paplan tetején, Foltos két lábra állt és úgy ámult be az ablakon. A macska nagyon mélyen aludt. De nemcsak a kutya bámult be az ablakon az alvó macskára, hanem a kakas, a három tyúk és a kecske is odament bámézkodni. Sőt még egy sündisznó is megjelent a nagy gyülekező láttán, és gyorsan fel is mászott a repkény ágain, hogy a legjobb helyről figyelhesse a jelenetet. Két sárga hörcsög, akik a macskától való félelmükben nem szoktak kijárni, most ők is megjelentek, és föl-másztak a szemközti ablakpárkányra. Érkezett a szamár is, két hátsó lábára emelkedve beállt a két hörcsög közé. És mivel egész délelőtt a káposztáskordét húzta, hogy majd belesántult, azt kérte a sárga színű szomszédoktól:

-Hát, mit dőgozott, hogy így e'fáradt?

A hörcsögök rosszkedvűen az esős idő miatt, no meg a sok zsákcipelés okozta hátfájás miatt, ugyanis megengedtem nekik, hogy ők is téli tartalékokat gyűjtsenek a mezőről, csak ennyit feleltek:

-Mit dolgozott volna, hisz sosem cipekedik, mint mi. A gazda az orra elé tolja a kész ételt.

A tyúkok ezt kotkodácsolták:

-Akkor tojik, netalán?

De erre a kakas:

-Nem is tud olyant tojni, mint ti,

sem énekelni úgy, mint én!

-Hallgass, mert te vagy a hibás, - mondták a tyúkok – mert nem kukorékolasz elég hangosan és ő, szegény nem hallja!

-Micsodaaaa? A gazdát is az én kukorékom költi, hisz három mérföldön túl is elhallatszik, s aztán a csergőórája elromolhat, de az én hangom soha! – s akkorát kukorékoltt erre, de akkorát, hogy a körbenállók befozták a füleiket, de a macska csak átfordult a másik oldalára. A kakas ekkor még

egyed kukorékoltt, s most az ablaküvegek mind szétrepedtek. A macska is ijedten felugrott, és meglátta a sok bámuló arcot. Szörnyen földühödött a kutyára, mert őt okolta azért, hogy mindenki megtudta, milyen lusta állat ő. Elhatározta, hogy megbosszulja, amiért a kutya ilyen szégyent hozott rá. Másnap odament a kutyához és a farkát a lábai köré kanyarítva így szólt:

-Nézd, mire gondoltam: amikor a gazdáék nincsenek idehaza, és téged szabadon engenek az udvarban, olyankor megengedem, hogy te is ebben a szép nagy puha ágyban alhass, de végy példát rólam, és moss lábat előtte, mert másként nekem ebből még bajom származhat.

Foltos annyira örült, hogy örömeben még gondolkozni is elfelejtett.

Ahogy elmentek a gazdái, szaladt máris a macskához, az ajtón vágott benyílóhoz. A macska bent volt az ajtó másik oldalán, és így szólt:

-A gazdasszony túlságosan befűtött, ki kell toljam a lengőnyílást, hadd szellőzzön ki a ház!

-Hagyd így a nyílót, kérlek! – mondta a kutya deres képpel és közben a hidegben füstölgött az orrllyuka.

-Várj, előbb mutasd a lábaidat!

A kutya bedugta rendre a lábait, de a macska csak fintorgott.

-A bal hátsó lábad nem elég tiszta, menj vissza a slaghoz és mosakodj meg újból!

A kutya szaladt, és megmosta ismét a lábait, aztán betolta a nyílást, és bebújt, de nem fért át rajta, hisz azt nem az ő méretére szabták.

Nagy erőfeszítések árán valahogy félig átpréselte magát, aztán megakadt. A macska egyre bízatta:

-Gyere, ne add fel, nyomulj!

A kutya mind erőlködött, de hiába.

Megnyírom a bundádat, mert túl vastag vagy! – azzal elszaladt a gazdasszony ollójáért, és elkezdte vele faricskolni a kutya bundáját. A kutya még csúszott egy picit előre, de aztán még jobban beszorult, hogy most már sem előre, de sem hátha nem bírt megmozdulni.

Ekkor a macska rápillantott a faliórára és elkezdett jajveszékeln:

-Ó, Uramfia, nincs már sok hátra és itthon vannak a gazdáék! Hogyha elkapnak minket, akkor jaj nekünk! - s reményvesztett képpel elkezdte húzni befele a kutyát a fülénél fogva.

A kutya pedig meg sem nyikkant, engedte, hogy húzzák – nyúzzák a fülét, csakhogy szabaduljon vég-

re. A macska meg csak húzta, húzta, Foltos pedig kérlelte, hogy még jobban, még erősebben, és félelmében már a fájdalmat sem érezte.

Amikor hazaértem, ott találtam Foltost a nyílásba szorultan, összevagdostott bundával és olyan hosszú fülekkel, mint valami cockerspánielé. Fűrészsel vágtam ki a nyílást, hogy kiszabadítsam szegényt, aztán meg elvittem megnyíratni. A folyosón ta-

nyázott egészen addig, amíg vissza nem nőtt a szőre.

Hát ezért ilyen hosszú az én kutyám füle...De így még jobban is áll neki!

-Igen... - hagyta helyben Coco. És a macskával mi lett?

-A macska? Tudod, hogy milyen az, amikor fáradtan hazaérsz, a macska meg az öledbe ugrik, és elkezdi dorombolni...

-Tudom.

